

Interesna skupina lokalnih interesov

Številka: 060-16-18/2019/7
Ljubljana, 8. 10. 2019

Predlog

Z A P I S N I K

37. seje Interesne skupine lokalnih interesov, ki je bila v ponedeljek, 7. oktobra 2019, v sobi 212/II, v poslopu parlamenta Republike Slovenije, Šubičeva 4, Ljubljana.

Seja se je pričela ob 14. uri in se končala ob 16. 30 uri.

Interesna skupina je imela sejo skupaj s Komisijo za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, katere predsednik Dušan Strnad je vodil skupno sejo.

Prisotni: Rajko Fajt, Franc Golob, Tomaž Horvat, Bojan Kekec, Samer Khalil, Bojan Kontič, Marjan Maučec, Srečko Ocvirk, Milan Ozimič (vodja), Boris Popovič, Bojan Režun, mar. Miroslav Ribič, Dušan Strnad, Branko Šumenjak, Matjaž Švagan, Davorin Terčon, Bogomir Vnučec, mag. Marko Zidanšek.

Opravičeni: Dejan Crnek, Franc Kangler, Franci Rokavec, mag. Igor Velov.

Ostali prisotni:

- mag. Bojan Žlender, Matjaž Vrčko, Ministrstvo za infrastrukturo
- Marjeta Pečarič, Metka Šošterič, Ministrstvo za kulturo
- Leon Behin, državni sekretar, Ministrstvo za javno upravo
- Peter Pogačar, Igor Žavbi, dr. Roman Lavtar, Ministrstvo za javno upravo
- Marija Arnuš, Mojca Voljč, mag. Irena Drmaž, mag. Rajko Puš, Ministrstvo za finance.

Potrjen d n e v n i r e d:

- 1. a) Predlog proračuna Republike Slovenije za leto 2020 (DP2020), EPA 795-VIII (zainteresirani)**
b) Predlog proračuna Republike Slovenije za leto 2021 (DP2021), EPA 796-VIII (zainteresirani)
- 2. Predlog zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2010 in 2021 (ZIPRS2021) – nujni postopek, EPA 794-VIII (zainteresirani)**
- 3. Predlog zakona o zagotavljanju sredstev za določene nujne programe Republike Slovenije v kulturi (ZZSDNPK) – prva obravnava, EPA 778-VIII**

Interesna skupina je bila sklepčna in je potrdila dnevni red (12 ZA, 0 PROTI).

Ad 1)

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj in Interesna skupina lokalnih interesov sta *kot zainteresirani* obravnavali Predlog proračuna Republike Slovenije za leto

2020 in Predlog proračuna Republike Slovenije za leto 2021 (v nadaljevanju: predloga proračunov), ki ju je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Uvodoma je predstavnica Ministrstva za finance predstavile ključne usmeritve Vlade pri pripravi predloga proračuna za leto 2020 in predloga proračuna za leto 2021 ter poudarila, da pripravo obeh proračunov določa okvir za pripravo proračunov sektorja država za leti 2020 in 2021, ki ga je Državni zbor potrdil aprila 2019 in je pripravljen na podlagi Zakona o fiskalnem pravilu. Na tej osnovi državni proračun za leto 2020 predvideva za 10,350 milijarde evrov odhodkov, kar je za 1,9 % BDP več kot je bilo načrtovano z rebalansom za 2019. Za leto 2021 je načrtovana poraba v višini 10,455 milijarde evrov. Na strani prihodkov se za 2020 načrtuje za 4, 5 % več kot je bilo določeno z rebalansom za 2019 (10,817 milijarde evrov) in za 2021 še za 2,7 % več kot v predhodnem letu (11,111 milijarde evrov). Ob upoštevanju prihodkov in odhodkov je za 2020 načrtovan presežek v višini 468 mio evrov in v letu 2021 656, 5 mio evrov.

Predloga proračunov sta pripravljena ob upoštevanju aktualnih razmer v mednarodnem in domačem gospodarskem okolju. Tako je UMAR v jesenski napovedi oceno gospodarske rasti za leto 2019 znižal na 2, 8 %. Ob umirjanju konjunktura v mednarodnem okolju se drugo leto pričakuje 3 % rast BDP in 2021 2,7 % rast BDP. Odhodki državnega proračuna so načrtovani v skladu s prioritetami, zakonskimi obveznostmi in omejitvami, vezane na spoštovanje fiskalnih pravil. Predloga proračunov upoštevata gospodarsko umirjanje in da je treba omejiti prekomerno porabo ter sistemske pritiske na dolgoročno vzdržnost javnih financ.

Kot ugotavljajo državni svetniki, je za investicije namenjenih 11,1 % proračunskih sredstev v letu 2020, kar je malo več kot milijardo evrov. Do konca 2020 Slovenija načrtuje izvajanje programov in projektov, ki se financirajo iz EU sredstev, v višini 1,067 milijarde evrov in v letu 2021 843 mio evrov, pri čemer se načrtuje manj sredstev v letu 2021 zaradi zaključevanja aktualne finančne perspektive, pri čemer to leto predstavlja hkrati začetek naslednje finančne. V zadnjih petih letih je upravljanje javnega dolga pomembno prispevalo k zniževanju obrestnih izdatkov državnega proračuna, ki so se od 2014 znižali za skoraj 300 mio evrov na letni ravni in zdaj predstavljajo 7,3 % odhodkov državnega proračuna. Tudi v prihodnje se načrtuje zniževanje obrestnih izdatkov in v letu 2021 naj bi predstavljali manj kot 700 mio evrov oz. bo dolg sektorja država 58,6 % BDP. 2020 je predvideno odplačilo 2,047 milijarde evrov dolga in v letu 2021 3,177 milijarde evrov dolga.

Komisija in interesna skupina izpostavljata opozorila občin, da sta predloga proračunov premalo razvojno naravnana, saj so investicije v infrastrukturo na področju šolstva (šole in vrtci), sociale (domovi za starejše) ali državnih cest podhranjene. V občinah, še posebej v tistih z izrazitim trendom naraščanja prebivalstva, se pojavljajo nove potrebe po gradnji objektov za predšolsko vzgojo in osnovnošolsko izobraževanje, pri tem pa se občine soočajo s težavami njihovega financiranja, saj lastnih sredstev za te namene nimajo, Ministrstvo izobraževanje, znanost in šport pa gradnje tovrstnih objektov že več le ne sofinancira. Pri tem je v predlogih proračunov za naslednji dve leti predvideno 10 mio evrov (vsako leto 5 mio evrov), kar je glede na vrednost tovrstnih investicij zanemarljiv znesek (en vrtec na leto). Prav tako je sredstev za gradnjo domov za starejše premalo, kar je z vidika starajoče se družbe nerazumljivo.

Poleg tega je problematično financiranje državne cestne infrastrukture v občinah, kjer še zdaj ni jasno, ali se bodo projekti, ki so bili pripravljene in vključeni v načrt razvojnih programov za 2019, a ostajajo nerealizirani zaradi pomanjkanja proračunskih sredstev oz. do 2. 9. 2019 niso bile podpisane pogodbe, v naslednjem letu dejansko izvajali. Ti projekti

bi se morali drugo leto prioritarno izvajati, saj vsakršen zamik realizacije otežuje tudi načrtovanje finančne soudeležbe občin. Prav tako se ugotavlja, da so projekti, ki so bili v 6-letnem drsnem planu sprva predvideni v letu 2020, prestavljeni na obdobje po 2025, pri tem pa so občine že intenzivno odkupovale zemljišča in plačevale projektno dokumentacijo v okviru dogovora o kasnejšem proračunu. Vsak rez proračunskih sredstev pomeni upočasnitev dinamike izvedbe projekta ali v skrajnem primeru celo ustavitev izvedbe projekta, kasnejši posegi v infrastrukturo pa so zaradi nepravočasnega ukrepanja le še večji in zato dražji. Poleg tega ne smemo pozabiti, da slaba cestna infrastruktura vpliva na praznjenje prostora (npr. Koroška, Bela krajina, Posavje) in krepi razvojne težave slovenskega prostora. Vlada bi morala spremeniti odnos do cestne in ostale infrastrukture (šole, vrtci, domovi za starejše) in temu področju v proračunih za leti 2020 in 2021 zagotoviti več sredstev.

V zvezi s pripravo predloga sprememb zakonodaje, ki bo zmanjšala stroške občin, tako reprezentativna združenja občin kot komisija in interesna skupina opozarjajo, da v tem trenutku ni nobenega zagotovila, da bo zadevna zakonodaja dejansko začela veljati 1. 1. 2020 in bodo občine s tem datumom razbremenjene plačevanja določenih storitev (npr. plačilo zdravstvenega zavarovanja brezposelnih, financiranje nalog družinskega pomočnika in mrliško pregledne službe).

Komisija in interesna skupina tudi opozarjata, da kulturni sektor, ki je bil v času finančne krize deležen velikih rezov, danes, kljub gospodarski rasti, še zmeraj ne dosega višine sredstev izpred finančne krize. Še posebej je podhranjen nevladni sektor, ki je v (manjših) lokalnih okoljih nosilec razvoja kulture.

Državni svetniki opozarjajo tudi na neučinkovito črpanje evropskih kohezijskih sredstev aktualne finančne perspektive, ki se praktično končuje. Medtem ko so bile v preteklem finančnem obdobju prav občine ključne pri uspešnosti črpanja razpoložljivih evropskih sredstev, pa je zdaj bistveno težje, saj nimajo sredstev za zagotavljanje lastne udeležbe oz. nimajo možnosti zadolževanja za potrebe zagotavljanja lastne udeležbe. Pri tem velja izpostaviti tudi dejstvo, da se delež sredstev iz državnega proračuna za sofinanciranje ne zagotavlja v višini 6 %, kot to določa 21. člen Zakon o financiranju občin, ampak je ta delež že vrsto let nižji in še to se le del zagotavlja v obliki nepovratnih sredstev, del pa v obliki povratnih sredstev kot dodatno zadolževanje občin v proračunu države. K temu komisija in interesna skupina tudi dodajata, da bo zaključevanje aktualne finančne perspektive še posebej težavno, ker se bo s ciljem pospešitve črpanja evropskih sredstev povečala intenziteta izvajanja projektov, to pa pomeni večje potrebe po gradbenih izvajalcih, ki jih bo treba zaradi pomanjkanja slovenskih gradbenih izvajalcev iskati na tujem trgu, zaradi večjega povpraševanja pa se bodo zvišale tudi cene storitev, kar na koncu vodi le v podražitev investicij.

V luči večjih potreb po proračunskih sredstvih (npr. odprava čakalnih vrst v zdravstvu, 3. razvojna os in druge investicije, zagotavljanje zakonskih nalog preko višje povprečnine, znanost, kultura, turizem, OVE,..) je treba pripraviti izračune, s kakšno davčno politiko in posledično večjo konkurenčnostjo slovenskega gospodarstva postopoma povečati proračunske prihodke, ki bi prek realiziranih investicij z dodano vrednostjo prinašali nove prihodke, s katerimi bi se dolg države lažje odplačeval. Pri tem bi morali reprogramirati naenkrat ves dolg države, saj so obrestne mere, ki jih danes plačuje država, previsoke.

Komisija in interesna skupina sta po opravljeni razpravi sprejeli naslednji s k l e p:

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj in Interesna skupina lokalnih interesov **ne podpirata** Predloga proračuna Republike Slovenije za leto 2020 in Predloga proračuna Republike Slovenije za leto 2021.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj Dušan Strnad.

* * *

Interesna skupina je zavrnila predloga proračunov (0 ZA, 13 PROTI).

Ad 2)

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj in Interesna skupina lokalnih interesov sta *kot zainteresirani* obravnavali Predlog zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2020 in 2021 (v nadaljevanju: predlog zakona), ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Komisija se je seznanila s pisnim mnenjem Združenja občin Slovenije in Združenja mestnih občin Slovenije ter ustnim stališčem Skupnosti občin Slovenije.

Osnovni namen zakona je zakonsko urediti rešitve, ki omogočajo tekoče in nemoteno izvrševanje proračunov države za leti 2020 in 2021. Predlog zakona ne uzakonja posebnih načel temeljnih proračunskih principov, saj so ta opredeljena v zakonu, ki ureja javne finance. Določa se obseg zadolževanja in dovoljenih poroštev države ter obseg zadolžitve javnega sektorja na ravni države v posameznem letu. S predlogom zakona se urejajo tudi različna pooblastila, pomembna za zadolževanje vladi v okviru fiskalnega stabilizatorja. Prav tako se urejajo poraba in vračila namenskih sredstev EU, predplačila, financiranje ustanov, posebnosti v zvezi z upravljanjem in prodajo finančnega premoženja, povprečnina, priprava finančnih načrtov za neposredne uporabnike proračuna, politika zaposlovanja in določitev letnega dodatka za upokojene. Na Ministrstvu za javne finance ob zavedanju umirjanja gospodarske rasti menijo, da je predlagana višina povprečnine za prihodnji dve letu smiselna.

Ker Vlada z združenji občin ni sklenila dogovora o višini povprečnine, jo je sama določila v skladu s parametri iz prvega in petega odstavka 12. člena Zakona o financiranju občin. V 54. členu je tako določeno, da je povprečnina za proračunsko leto 2020 589,11 evra in za proračunsko leto 2021 588,30 evra. Ministrstvo za javno upravo pa razpolaga še s posebno proračunsko postavko za sofinanciranje skupnih občinskih uprav v približno enaki višini kot za leto 2019 (okoli 6 mio evrov), pri čemer je poraba odvisna od dejanskih zahtevkov občin.

Kot ugotavljata komisija in interesna skupina, Združenje občin Slovenije, Skupnost občin Slovenije in Združenje mestnih občin Slovenije predlagani višini povprečnine za leto 2020 in 2021 oporekajo, saj ne zagotavlja financiranja dejanskih stroškov občin. Pri tem Združenje mestnih občin dodatno opozarja, da predlagana povprečnina zaradi uravnilovke v sistemu financiranja ne pokrije raznolikih dejanskih stroškov posameznih skupin občin (mestne občine, občine s sedežem upravnih enot in ostale občine). V reprezentativnih združenjih občin tudi opozarjajo, da mora država z občinami ločeno urejati vprašanje manjkajočih sredstev iz naslova dviga plač v javnem sektorju in oškodovanim občinam dodeliti razliko mimo formule za izračun primerne porabe.

Komisija in interesna skupina se pridružujeta opozorilom reprezentativnih združenj občin, da predlagana višina povprečnine za prihodnji dve leti, ki jo je Vlada določila sama, ni primerna in ne zagotavlja financiranja zakonskih nalog občin oz. dejanskih stroškov. Zato ne moreta podpreti predloga zakona, ki nima podlage niti v dogovoru Vlade z reprezentativnimi združenji občin. Kot izhaja iz mnenja Združenja občin Slovenije, bi morali za izračun povprečnine kot izhodišče vzeti dejanske stroške v 2018 in ne povprečja stroškov za zadnje štiri leta ter k tako dobljeni vrednosti dodati še predvidene povečane stroške v višini 27,8 evrov v letu 2020 in v višini 37,1 evra v letu 2021. To pomeni, da bi morala povprečnina za leto 2020 znašati 658,80 evrov in za leto 2021 668,10 evra.

Ko se govori, da je povprečnina za 2020 in 2021 najvišja doslej, se pozablja, da so tudi stroški občin čedalje večji. Veljaven sistem financiranja občin ne upošteva raznolikosti posameznih skupin občin (mestne občine, občine s sedežem upravnih enot in ostale občine), kar se je še posebej izrazilo pri dvigu plač v javnem sektorju, saj imajo večje občine z več javnimi zavodi več stroškov kot manjše občine. Sredstva v višini 19,6 mio evrov za pokritje višjih stroškov dela zaradi dviga plač javnih uslužbencev v občinah bi se morala občinam zagotoviti glede na njihove dejanske stroške in neposredno iz dohodnine ter neodvisno od povprečnine. Velja opozoriti tudi na čedalje večje stroške občin za financiranje odprave posledic naravnih nesreč, ki so v luči podnebnih sprememb čedalje pogostejše, pri tem pa finančno podhranjene občine največkrat niti ne morejo računati na finančno pomoč države.

Državni svetniki opozarjajo na neustreznost veljavne zakonske ureditve, ki Vladi omogoča enostransko določitev višine povprečnine, ki ne zagotavlja primerne financiranja lokalne samouprave. Na ta način ni zagotovljena predvidljivost financiranja občin, zaradi česar je oteženo načrtovanje na lokalni ravni. Če so naloge zakonsko določene in obstaja ocena potrebnih sredstev za njihovo izvajanje, je treba sredstva zagotoviti in pogajanj sploh ne bi smelo biti. Povprečnina se mora določiti neodvisno od vsakokratne Vlade oz. pogajanj, njena višina mora zadoščati za pokrivanje stroškov opravljanja zakonskih nalog.

Kljub napredku v lanskem letu, ko je bil po dolгих letih tudi podpisan dogovor o višini povprečnine za leto 2019, ki je vključeval tudi zavezo Vlade, da v sodelovanju z združenji občin pripravi spremembo zakonodaje, ki bo občinam zmanjšala stroške, se očitno ponavlja praksa preteklih let, ko se občinam niso zagotavljala sredstva, ki jim zakonsko pripadajo. Lanskoletni dogovor so reprezentativna združenja občin sklenila predvsem v upanju, da se bodo v letošnjem letu preverile vse pristojnosti občin in pripravile zakonske spremembe za njihovo finančno razbremenitev, ki naj bi veljale s 1. 1. 2020.

V zvezi s pripravo predloga sprememb zakonodaje, ki bo zmanjšala stroške občin, tako reprezentativna združenja občin kot komisija in interesna skupina opozarjajo, da v tem trenutku ni nobenega zagotovila, da bo zadevna zakonodaja dejansko začela veljati 1. 1. 2020 in bodo občine s tem datumom dejansko razbremenjene plačevanja določenih storitev (npr. plačilo zdravstvenega zavarovanja brezposelnih, financiranje nalog družinskega pomočnika in mrliško pregledne službe). Občine bi morale že zdaj vedeti, ali proračune pripravljajo v pričakovanju uveljavitve Zakona o zmanjšanju stroškov občin s 1. 1. 2020 ali ne. V zvezi s tem komisija in interesna skupina poudarjata, da so bile občine v dobri veri, da bodo določene naloge iz občin na državo prenesene s 1. 1. 2020 in s tem tudi finančno razbremenjene. Poleg tega to izhaja tudi iz Poročila o delu delovne komisije za pripravo predlogov sprememb zakonodaje, ki bo zmanjšala stroške občin, s katerim sta se seznanili komisija in interesna skupina na skupni seji 26. 8. 2019. V navedenem poročilu je namreč jasno navedeno, da mora biti sprememba zakonov, s katerimi se prenesejo pristojnosti iz občin na državo, in bodo urejene z zakonom o zmanjšanju stroškov občin, pripravljena hkrati s predlogom državnega proračuna, da jih bosta Vlada in

Državni zbor obravnavala hkrati. Če zakon ne bo predložen v zakonodajni postopek pravočasno, bodo občine v prihodnjem letu, ob predlagani višini povprečnine, v velikih finančnih težavah.

Komisija in interesna skupina sta po opravljeni razpravi sprejeli naslednja s k l e p a:

1. Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj in Interesna skupina lokalnih interesov **ne podpirata** Predlog zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2020 in 2021.
2. Komisija in interesna skupina pričakujeta, da bo Vlado čim prej pojasnila, kdaj bo v zakonodajni postopek predložen Zakon o zmanjšanju stroškov občin in kdaj bo začel veljati.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj Dušan Strnad.

* * *

Interesna skupina ni podprla predloga zakona (0 ZA, 13 PROTI).

Ad 3)

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj in Interesna skupina lokalnih interesov sta *kot zainteresirani* obravnavali Predlog zakona o zagotavljanju sredstev za določene nujne programe Republike Slovenije v kulturi (v nadaljevanju: predlog zakona), ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Komisija se je seznanila tudi z mnenjem Združenja občin Slovenije.

Predlog zakona sledi ciljem Resolucije o nacionalnem programu za kulturo 2014–2017 in prinaša 122,6 mio evrov za nujne programe v kulturi v obdobju 2012–2027, pri čemer bodo sredstva vsako leto progresivno naraščala. Pri pripravi predloga zakona se je sledilo enakomernemu razvoju na področju kulture, dostopnosti do kulturnih dobrin in nadaljnjo skrb za izvedbo programov. Tako država kot občine v preteklosti niso zadostno vlagale v javno kulturno infrastrukturo, zato propada. Sredstva, ki jih predvideva predlog zakona, bodo namenjena za sanacijo najbolj ogroženih in najpomembnejših kulturnih spomenikov, ureditev osnovnih prostorskih pogojev in nakup opreme za javne zavode s področja kulture, katerih ustanoviteljica je država ali lokalna skupnost, podporo razvoju sodobnih knjižničnih storitev v potujočih knjižnicah, s sofinanciranjem nakupa ali obnov bibliobusov, ohranjanje in obnovo najbolj ogrožene in najpomembnejše slovenske filmske, glasbene, baletne in plesne dediščine ter digitalizacije kulturne dediščine, gradnjo najbolj ogroženih gradnikov infrastrukture za slovenski jezik v digitalnem okolju, zagotavljanje najnujnejših prostorskih pogojev in opreme za razvoj ljubiteljske kulture po lokalnih skupnostih in mladinske kulturne dejavnosti ter odkupe predmetov kulturne dediščine in sodobne umetnosti. Za lokalne skupnosti je bistvenega pomena zagotavljanje deleža sredstev za sofinanciranje obnove najpomembnejših kulturnih spomenikov, pri čemer pa zakon ne našteva konkretnih kulturnih spomenikov, ampak bodo občine pod enakimi pogoji kandidirale za sredstva, pri čemer bodo imeli prednost najbolj ogroženi objekti kulturne dediščine v okviru meril Javnega zavoda Republike Slovenije za varstvo kulturne dediščine.

Kot poudarjajo državni svetniki, občine zaradi finančne podhranjenosti v preteklosti kljub številnim prizadevanjem niso zmogle popolnoma skrbeti za ohranjanje kulturne dediščine. S tega vidika je predlog zakona dobrodošel, saj prinaša dodatna sredstva za nujne programe tudi za občine, je pa vprašanje, ali bo predviden obseg sredstev proračuna Republike Slovenije dejansko zagotovljen v prihodnjih letih, saj je to v 3. členu predloga zakona pogojeno z javnofinančnimi zmožnostmi in prioriteta. Če hočemo narediti premik in dejansko slediti javnemu interesu na področju kulture in obrniti trend propadanja kulturne infrastrukture, bi morali sredstva v prihodnjih vsakoletnih državnih proračunih dejansko zagotoviti in tega ne pogojevati z javnofinančnimi zmožnostmi. Pri tem se postavlja tudi vprašanje, na kar opozarjajo v Združenju občin Slovenije, kaj se bo zgodilo, če bodo aktivnosti že v teku in bodo že podpisane pogodbe z izvajalci, država pa zaradi slabega javnofinančnega stanja ne bo zagotovila sredstev.

Komisija in interesna skupina se pridružujeta opozorilu Združenja občin Slovenije, da bi morale biti občine upravičene do večjega deleža sofinanciranja sanacije najbolj ogroženih in najpomembnejših kulturnih spomenikov kot pravne oz. fizične osebe oz. bi moral biti ta delež podoben kot je predviden za financiranje kulturnih spomenikov v lasti države. Prav tako komisija in interesna skupina podpirata predlog Združenja občin Slovenije, da se višina sofinanciranja ureditve osnovnih prostorskih pogojev in nakupa opreme za javne zavode, katerih ustanoviteljica je lokalna skupnost, poveča vsaj na tretjino deleža sredstev za državne zavode s področja kulture.

V povezavi s v preteklosti obnovljenimi kulturnimi spomeniki državnega oz. lokalnega pomena, ki nimajo nobene vsebine, komisija in interesna skupina opozarjata, da ne smemo dopustiti, da je ohranjanje kulturne dediščine sama sebi namen. Treba je omogočiti razvoj vsebine oz. uporabnosti kulturnega spomenika. Tako npr. prenavljanje mestnih jeder nima smisla, če bodo kulturno varstveni pogoji preprečevali njihovo dostopnost oz. njihovo rabo. Kulturno varstveni pogoji bi morali biti bolj fleksibilni oz. življenjski, saj drugače zakon s sicer plemenitim namenom zagotavljanja dodatnih sredstev v naslednjih letih za nujne programe v kulturi ne bo dosegel cilja, to je ohranjanje kulturne dediščine.

V zvezi z načinom sofinanciranja kulturnih objektov oz. ureditve osnovnih prostorskih pogojev in nakupa opreme za javne zavode, katerih ustanoviteljica je lokalna skupnost, ki predvideva kandidiranje na javnih razpisih, državni svetniki opozarjajo, da imajo občine na drugih področjih (npr. programi javnih del kot posebni programi aktivne politike zaposlovanja) slabe izkušnje z javnimi razpisi s kriteriji in merili. Pri tem še posebej izpostavljajo, da so praktično vsi kulturni spomeniki v lasti občin, ki niso bili obnovljeni in propadajo, ogroženi. Zato je vprašanje, na kakšen način se bodo opredelile prioritete.

Vprašanje je, koliko bodo fizične ali pravne osebe, ki imajo v lasti ogrožene kulturne spomenike, zainteresirane sofinancirati sanacijo, ki bo zaradi kulturno varstvenih pogojev, ki jih določa Javni zavod Republike Slovenije za kulturno dediščino, lahko dražja tudi za 30-50 %. S tega vidika ni čudno, da številni kulturni spomeniki v zasebni lasti propadejo in mnogokrat tudi ogrožajo varnost mimoidočih in bližnjih objektov.

V razpravi je bil dan tudi predlog, da bi moral Javni zavod Republike Slovenije za varstvo kulturne dediščine, poleg določanja smernic, tudi poskrbeti za izvedbo obnove tovrstnih kulturnih spomenikov. S tem bi pospešili in poenostavili sanacijo kulturnih spomenikov.

Z razvojem informacijske družbe in vsesplošne digitalizacije družbe in s tem e-knjige se postavlja vprašanje podpore razvoju knjižničnih storitev v potujočih knjižnicah.

Komisija in interesna skupina sta po opravljeni razpravi sprejeli naslednji s k l e p:

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj in Interesna skupina lokalnih interesov **podpira** Predlog zakona o zagotavljanju sredstev za določene nujne programe Republike Slovenije v kulturi.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Bojan Režun.

* * *

Interesna skupina je podprla predlog zakona (12 ZA, 0 PROTI).

Sekretarka
Meta Štembal

Vodja interesne skupine
Milan Ozimič